

Sygn. akt VIII Gz 24/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie: SSO Wiesława Łukaszewski

SSR del. Sylwia Roszak

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużniczki B. K.

o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

na skutek zażalenia dłużniczki na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy z dnia 3 stycznia 2017 r. (sygn. akt XV GU 390/16)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Wojciech Wołoszyk Wiesława Łukaszewski Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił wniosek B. K. – jako osoby fizycznej, nie prowadzącej działalności gospodarczej o ogłoszenie upadłości, na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. w związku z art. 35 w związku z art. 491² ust. 1 w związku z art. 29 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawa upadłościowego.

W uzasadnieniu Przewodniczący wskazał, że dłużniczka w zakreślonym zarządzeniem z dnia 16 listopada 2016 r. terminie uzupełniła jedynie część braków wniosku, nie uzupełniając m.in. braków dotyczących złożenia spisu wszystkich wierzycieli z podaniem dat powstania zobowiązań i zaprzestania ich spłaty, zrelacjonowania przebiegu zadłużania się wskazania miesięcznej łącznej kwoty rat pożyczek, wskazania jaka kwota pożyczek została spłacona. Braki te, zdaniem Przewodniczącego, uniemożliwiają nadanie sprawie biegu.

Uczestniczka w zażaleniu od powyższego Zarządzenie podniosła, że spis wierzytelności został złożony we wniosku o ogłoszenie upadłości, a ponadto w uzupełnieniu z dnia 12 grudnia 2016 r. zostały przedstawione, jej zdaniem, wszystkie brakujące dane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić trzeba, że w art. 491² ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 233 ze zm. - dalej jako „pr. upadł.”) pośród wymogów formalnych wniosku o

ogłoszenie upadłości osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej przewidziano także konieczność zamieszczenia w nim spisu wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty.

Słusznie bowiem przyjmuje się, że wiarygodny, kompletny i prawidłowo sporządzony spis wierzycieli dłużnika (wnioskodawcy) jest niezbędny dla rozstrzygnięcia każdej sprawy z wniosku o ogłoszenie upadłości „konsumenckiej”. Informacje tam zawarte obejmujące także terminy zapłaty poszczególnych wierzytelności pozwalają bowiem na ustalenie okoliczności związanych z przyczynami powstania oraz przebiegiem pogłębiania się niewypłacalności dłużnika, co ma znaczenie priorytetowe dla oceny czy nie zachodzą przesłanki oddalenia wniosku określone w art. 491⁴ ust. 1 i 2 pr. upadł. (w szczególności czy dłużnik w sposób zawiniony sam doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień, a także czy mając taki obowiązek – wcześniej będąc przedsiębiorcą – wbrew przepisom ustawy nie zgłosił w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości). Znaczenie takiej informacji dla Sądu upadłościowego jest podkreślane w piśmiennictwie (zob. P. Biliński i J. Horobiowski Instytucja procesowa z art. 29 Prawa upadłościowego jako efektywny środek uporządkowania i uzupełnienia materiału dowodowego w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości konsumenckiej, „Doradca restrukturyzacyjny” 2016, Nr 3 (5), str. 15-16).

Wierzyciele powinni być oznaczeni w sposób precyzyjny. Oznacza to, że należy wskazywać wierzycieli z podaniem adresów ich siedziby i formy organizacyjno – prawnej,

w przypadku przedsiębiorców prowadzących jednoosobowo działalność gospodarczą lub w formie spółki cywilnej – imion, nazwisk i adresów zamieszkania. Dane te mają bowiem istotne znaczenie przy późniejszym ustalaniu zadłużenia wnioskodawcy, a w dalszej kolejności wykonywania wstępnych czynności przez syndyka masy upadłości. Uchybienia tego rodzaju stanowią istotne braki wniosku o ogłoszenie upadłości. Chodzi bowiem o to, żeby poszczególnych wierzycieli określić w sposób nie budzący wątpliwości.

Wniosek o ogłoszenie upadłości „konsumenckiej” dłużnik składa na formularzu (art. 491² ust. 3 i 6 pr. upadł.), którego wzór określony został przez Ministra Sprawiedliwości w rozporządzeniu z dnia 17 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 2276). Formalnie poprawne wypełnienie rubryki nr 5 dotyczącej „Spisu wierzycieli” polega zatem na wpisaniu imienia i nazwiska wierzyciela (bądź nazwy wierzyciela), jego adresu, wysokości wierzytelności oraz terminu zapłaty.

Tymczasem w sprawie niniejszej dłużniczka w rubryce 5 formularza pod pozycją od 1-4 oraz 9 zamiast nazwy (bądź imion i nazwisk) wierzycieli oraz ich adresów podała imię i nazwisko komornika sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne oraz adres tegoż komornika. W tej sytuacji Przewodniczący prawidłowo wezwał dłużniczkę do usunięcia braków formalnych wniosku m.in. poprzez złożenie do akt spisu wszystkich jej wierzycieli (w miejsce danych komorników prowadzących postępowanie egzekucyjne), którego uczestniczka jednak ostatecznie nie przedłożyła. W takim zatem razie, przedmiotowy wniosek, jako nadal dotknięty brakami, podlegał zwrotowi na podstawie art. 29 pr. upadł. W świetle powołanego przepisu, jeżeli na skutek braku lub wskazania nieprawidłowego adresu dłużnika lub niewykonania innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu, wniosek o ogłoszenie upadłości zwraca się.

Należy podkreślić, iż w ocenie Sądu Okręgowego sformułowane w zarządzeniu z dnia 16 listopada 2016 r. wezwanie było czytelne i zrozumiałe. Skarżąca zresztą w zażaleniu nie zarzuciła, że nie była w stanie odczytać treści zarządzenia w związku z tym, że okazało się dla niej niezrozumiałe.

Rzeczą Sądu w ramach postępowania o ogłoszenie upadłości „konsumenckiej” nie jest natomiast podejmowanie za stronę (uczestnika postępowania) czynności procesowych związanych z usuwaniem braków formalnych wniosku. Czynności podejmowane w celu usuwania braków pism procesowych są sformalizowanymi czynnościami procesowymi stron, nie mogą być zatem nimi obciążane organy procesowe (zob. uzasadnienie uchwały 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 2013 r., I OPS 13/13, ONSAiWSA 2014, nr 3, poz. 39). Niedopuszczalne jest bowiem przerzucanie na sąd obowiązku wykonywania czynności obciążających uczestnika

postępowania (tak Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 23 sierpnia 2000 r., II CKN 1014/00, LEX nr 1635430 oraz w uchwale Izby Cywilnej z dnia 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07 OSNC 2009, Nr 2, poz. 25).

Ponadto, należy zaznaczyć, iż w sytuacji, gdy wniosek dłużniczki zostanie właściwie uzupełniony, będzie można nadać mu bieg jako wniesionemu w dacie uzupełnienia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 20 stycznia 1967 r., I CZ 149/66, OSNCP 1967, nr 9, poz. 158). Pomimo bowiem prawomocnego zarządzenia zwrotu wniosku (które nie zostało jeszcze wykonane) sprawę należy prowadzić dalej gdy strona o to wnosi, a braki będące przyczyną zarządzenia o zwrocie zostaną uzupełnione.

Natomiast jeśli dłużniczka nie dokona niezwłocznie (przed wykonaniem zarządzenia o zwrocie wniosku) uzupełnienia powyższego braku możliwe będzie złożenie przez nią przedmiotowego wniosku ponownie, już bez braków formalnych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużniczki na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i art. 398 k.p.c., a także w zw. z art. 35 pr. upadł.

Wojciech Wołoszyk Wiesław Łukaszewski Sylwia Roszak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

(...)

2. (...)

(...)